

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.493 van 3 februari 1999
in de zaak A. 77.914/X-8041.**

In zake : 1. Marc COOLENS,
2. Bart RAEYMAEKERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te 2221 HEIST-OP-DEN-BERG,
Dorp 72a

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomen de partij :

de stad LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20a.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc COOLENS
en Bart RAEYMAEKERS op 17 maart 1998 hebben ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
het besluit van 9 januari 1998 van de gemachtigde
ambtenaar van de Vlaamse minister van Ruimtelijke
Ordening waarbij aan het Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap de bouwvergunning wordt verleend voor de
"heraanleg uitgebreide stationsomgeving Leuven volgens
ingediende beschrijving van de uit te voeren werken";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VANDERMEERSCH die, loco Advocaat J. VERSTRAETEN verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. SOCQUET die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de stad LEUVEN met een verzoekschrift van 25 juni 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties

zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat m.b.t. de tweede voorwaarde, verzoekers, die woonachtig zijn in Leuven, de eerste aan de Naamsevest, 130, de tweede aan de Tienesevest, 56, wijzen op een grondige verandering van de onmiddellijke omgeving, de uitvoering van zeer grote bouwwerken, een wijziging van de verkeerssituatie ten gevolge van de tunnelaanleg en van de uitvoering van de tunnelwerkzaamheden, het voorbijgaan aan hun verzuchtingen, zoals omschreven in het bezwaarschrift dat zij hebben ingediend als onmiddellijke bewoners van de Vesten, als lid van de Commissie van Advies, als gebruiker van de Vesten en waarin zij aandrongen op leefbare Leuvense Vesten die nu ingevolge de tunnel de indruk zullen geven van een autosnelweg; dat zij hieromtrent specificeren dat eerste verzoeker "woonachtig is aan de tunnelmond, waar al het verkeer aan verhoogde snelheid juist bovengronds komt en voor een verhoogde onveiligheid zorgt voor beiden, eerste én tweede verzoeker als gebruiker van de Vesten per fiets, per auto of als voetganger", en dat zich recent nog vlak bij de woonplaats van tweede verzoeker twee dodelijke verkeersongevallen hebben voorgedaan;

Overwegende dat de verwerende partij o.m. laat gelden :

"Bovendien is het toch zeer de vraag of een gewijzigde verkeerssituatie op de vesten na de onder-tunneling wel als een nadeel voor de verzoekers kan worden bestempeld. Ten aanzien van de eerste verzoeker kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij een 'onmiddellijke bewoner van de Vesten' (is) (waarmee wellicht wordt bedoeld dat zijn woonplaats in de onmiddellijke omgeving is gesitueerd van of paalt aan deze tunnel) en derhalve enige hinder van deze ondertunneling kan ondervinden. Ten aanzien van de tweede verzoeker komt het toch veeleer voor dat deze ondertunneling tot gevolg zal hebben dat de bestaande verkeershinder drastisch zal worden herleid ter hoogte van zijn woonplaats aangezien het autoverkeer ter hoogte van zijn woonplaats voortaan ondergronds zal plaatshebben.

Het beweerde nadeel 'als lid van de Commissie van advies' is niet omschreven en kan geen betrekking hebben op de tweede verzoeker. Het beweerde nadeel 'als gebruiker van de Vesten' is al evenmin omschreven.

Het komt de eerste verwerende partij voor dat het 'nadeel' waarop de verzoekers zich steunen veeleer het zich niet kunnen verzoenen is met de beleidsmatige opties die werden aanvaard door de verschillende besturen. Dit is uiteraard niet wat de wetgever heeft bedoeld met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

Overwegende dat de tussenkomende partij de argumentatie van de verwerende partij bijvalt; dat zij er voorts op wijst dat verzoekers het bewijs niet bijbrengen dat de aanleg van de tunnel noodzakelijkerwijze zal leiden tot een grotere verkeersoverlast, dat "zoals verzoekende partijen terecht in hun verzoekschrift schrijven (...) het hier een discussie tussen de 'voor- en tegenstanders van de tunnel' (betreft)", en dat de verkeersongevallen waarnaar verzoekers verwijzen dagtekenen van vóór de aanleg van de tunnel;

Overwegende dat het nadeel dat verzoekers toeschrijven aan de uitvoering van de bouwwerken een tijdelijk nadeel is dat derhalve niet ernstig is in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten;

Overwegende dat een wijziging van de verkeerssituatie op zich geen nadeel is; dat verzoekers in het verzoekschrift zelf toegeven dat er voor- en tegenstanders zijn van de tunnel en dat in de bestreden plannen van aanleg fundamentele keuzes moeten worden gemaakt in verband met het verkeer op de Leuvense Vesten; dat het nadeel inzoverre niet ernstig is; dat inzoverre verzoekers wijzen op een grondige verandering in hun leefomgeving, zij een nadeel aanvoeren dat inherent is aan het wonen in de stad nabij een drukke verkeersader; dat in acht genomen de inplanting van hun woning, de tunnel voor de ene eerder een verbetering lijkt, voor de andere van weinig invloed; dat de verkeersongevallen waarnaar verzoekers verwijzen dagtekenen van vóór de uitvoering van de bestreden bouwvergunning en dus niet dienstig kunnen worden ingeroepen;

Overwegende dat de omstandigheid dat de bezwaren van verzoekers niet werden ingewilligd niet kan worden aangemerkt als "een flagrante schending van hun rechten" zoals zij beweren; dat het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, geen verplichting oplegt de ingediende bezwaren in te willigen;

Overwegende dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad LEUVEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.